

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Superbia, pertinacia, cespitatio, Insolentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A pessum penitus ierint Imperio in eos translato, quos ut omnium despiciatissimos expuebant, & omni contumeliarum genere insecabantur. Sed quanto erat ominusior Ægyptus Pop. Romano, successum tanto prosperiorem Ægyptiis ex Romanorum adventu in regionem eam, oracula pollicebantur. Apud Memphim enim in aurea columna literis Ægyptiis scriptum erat, tum demum Ægyptum liberam fore, cum in ea venissent Romani fasces, eorumque prætexta, quod apud Proclum Grammaticum se legisse testatur Pollio: nimirum qui virtutem & rerum disciplinam admittit, vitis liberatur. Sed enim Romani pace jam terra marique parta, molles Ægyptiorum delicias suscipere, illi, deliciis amoris, pristinam Romanorum virtutem industriamque sibi mox vendicavere. Sed alio loco de fafeibus dicendum erit. Quod verò facit ad rem, Adamantius ad dictum illud de Iosippo, *Et totius Ægypti principatū obtinet*, ita philosophatur: *Libidinem quippe calcavit, nequitiam evitavit, omnesque corporis voluptates edomuit atque fravit. Hoc enim est totius Ægypti principatū gerere.* Vide verò Chrysostomum oratione quam habuit in vigilia Epiphaniæ, de Ægypto multa in hanc sententiam differentem.

Nempe Romanos

B RATIO ET CUPIDITAS.

CAP. XXII.

Est tale aliquid apud Platonem in Phædro, qui rationem atque cupiditatem per dexterum & sinistrum bigarum Equos intelligendum proponit, improbi que ac impuri ora lupatis frangenda ad cruoris ulque illis præcipit:

*Donec bumi sonipes tenevariæ crura superbus Mox facili des lora manu pariter que feratur
Imprimat, & tellus clunibus ista tremat: Obsequio parens manuum utraq; tuo.*

SUPERBIA. PERTINACIA. CESPITATIO. INSOLENTIA.

CAP. XXIII.

Nam & in Mosaico illo quadrupede vitia quatuor deprehendit Philo, quæ una cum sessore in mare projicienda deperdendaque sint. Elatum in primis pedem illum, quem Superbiam illi vocant, frequenter admodum cespitat, cernuusque canterii more in fossam lapsabundus corrui. Ex postica pes alter, malæ perseverantiæ subsequenter pertinaciam ostendit: alter, perperam factorum exultationem, quæ omnia effrænum & exultantem Platonis Equum mira similitudine describunt. Jocosè vero Tejus Anacreon, cum muliebrum fastum, arrogantemque animum incesset, puellam quandam Equino comparavit pullo, in quem nemo adhuc incendisset, atque ita assultim nullo cohibita frano temere vagaretur, cuius sententiæ versus hi superfuere:

Equi Mosaici vitia quatuor, ex Philone.

Πῶλε θεηκὴν τὴ δὴ με	Στρέφοιμ' ἀμφὶ πέματ' αἰθέρα.
Λοξὸν ὄμμασι βλέπῃσσι	Νῦν δ' λειμῶνας τε βόσκει,
Νηλέως Φάργεις; δούεις δ'	Κῆφά τε σκιστῶσαι παίζεις.
Μηδὲν εἰδέναι σὸ Φόν. ἰδί	Δεξιὸν γὰρ ἰπποπέδην
Τοῖ καλῶς μὲν, ἀν τὸν ἄ χαλινόν	Οὐχ εἴχεις ἐπιμῶσθην.
Ἐμβάλλοιμι νήϊας ἔχων.	

Quos quidem utcumque potui, candore haudquaquam pari, Latinos feci:

Pulle Treicia ecquid, o me	Meta in ambitum, atque finem.
Torue luminibus petitum	At tu, amana prata pascis,
Impit fugis? videris	Molle sed lascivienti,
Nil quidem sapere: aperita	Non erit magister usquam
Pulchre eris tibi, si lupatos	Sessor, insultare qui te
Illigavero, moxque habenas	In modum probe instruat.
Sumpsero, atque circumvertero	

Ad hoc facit lepidissima Ode illa Horatiana de indomita Vitula:

*Nondum subacta ferro jugum valet Æquare, nec Tauri ruentis
Cervice, nondum munia comparis In vomerem tolerare pondus.*

Carm. lib. 22. od. 5.

Circa virentes est animus tua Ludere cum vitulis salite
Campos iuvenca, uunc fluvii gravem Pragesientia.

Solantis a sum, nunc in udo

Et altera, ubi haec sunt super Equa :

Qua velus latis Equa trima campis Nuptiarum expers, & adhuc proterus
Ludit exultim metuitq; tangi Cruda marito.

Quod vero Anacreon mulierem Equini pulli cognomine vocitarit, facit idem Nicander, metapho-
ram eandem scite profecutus : ubi de iis agit, quae contra venenum utilia sunt, puellare quippe
lac adhiberi commodum. Is enim Lac pulli, pro Lac puellare, Anacreontio vocabulo posuit, eo
verfu :

Θηλυτῆρος πάλαιο χέας ὅπῳ ἀλλοτενύφαις.

quod castigatus in manuscriptis codicibus νύφης legitur. Foeminei quippe pulli lac. & si fieri pos-
sit virginis, viridissimo scilicet ætatis flore vigentis, balsamo (ut vulgata obiter corrigantur exem-
plaria, in quibus βλασύμοιο scriptum est) instillandum monuit. Hic interpretes non de Equini pul-
li lacte dictum volunt, sed de muliebri : quod Erasistrati autoritate confirmant, dicentis ἐν τῷ πᾶσι
θανασίμων, utile esse lac muliebri.

MERETRICIA PROCACITAS. CAP. XXIV.

Diomedis vero filia (illius inquam Thracii Regis infanissimi) libidinis furore famosissima, Equis,
quae adventantes devorarent, comparantur a Poëtis. Unde ortum proverbium tradunt autho-
res Graeci, διεμήδεις ἀνάγκη. Atque ita interpres Aristophanis ἐκκλησιαζέσας interpretatur,
quamquam Eustathius hospites a patre solitos interim, & Equis in pabulum apponi tradit, tabulam
scilicet fecutus, quam a Poëtis fictam uno omnium consensu repererat. Quo vero haec eo accipi in-
tellectu debere, quam ex clarissimis authoribus excerptimus, unicuique magis constet, a peritis ufur-
patum invenias ἰσπύεινον appellari hominem, qui sit libidini Venereisq; negotiis intemperanter de-
ditus : quod nomen ab Equi natura deductum, ignorat nemo. Adde quod ἰσπύεινον ad extremam
dicimus contumeliam, cum supremam cuiuspiam nequitiam, & immoderatam lasciviam exprobra-
mus. In Divinis quoque literis dictum est in hanc sententiam, infanientes quosdam factos in foemi-
nas, quod unusquisque super uxorem proximi sui hinniebat. Equinas vates ille dedit homini vo-
cem, ut Equinam in eo petulantiam argueret. Non enim est omnis homo, homo, diceret Adaman-
tius, sed ea quis nequitia praeditus, homo equus est : ut homo in honore positus, nulla tamen pra-
editus sapientia, homo-jumentum est : Jumentis enim insipientibus is perquam similis habetur : Et
generatio Viperatum, de qua Dominus, homo-vipera appellari potest. Neque aliud quippiam hie-
roglyphicè per duplicem formam Centauri intelligi vult Maximus Tyrius, quam voluptatis vincu-
lum. Quotiescumque enim accidit, ut ferinae partes tyrannidem in nobis occupent, ardorque cupi-
ditatis nobilitatem animi corripiat, opprimat, servitioque addicat suo, propter turpitudinum obsè-
quia homo in belluam vertitur. Rîdicule verò faceteque admodum Aristophanes filium Xeno-
phanta, rusticorum morum hominem & furibundum in Nebulis, sub Centauri specie, repræsentari
dicit. Ipsumq; Chironis nomen ex ea significatione, quod & deteriorem significat, joco ansam dedit,
cum Centauros duos inter se pugnantem in tabula pessime pictos Diogenes conspexisset : interroga-
vit enim, uter eorum Chiron esset, visus de nomine quærere, cum sensu, uter pejor esset intelligeret.
Et quoniam in Divinis literis, qui turpibus & immundis officiis detinentur, jumenta dicta sunt, pe-
coraque prona & ventri obedientia, fornicatores. Hierosolymitanus Hefychius Admissarios eos e-
quos vocat, hieroglyphico admodum proprio. Idem Psalm. 3. Nolite fieri sicut Equus & Mulus, quod
ita exponunt interpretes, Nolite amore mulierum furere, sicut infrans Equi. Notum enim est, eos suam
ad voluptates intemperantiam hinnitu subinde prodere, utpote qui omnino quid bonum, quid
malum, quid honestum, quid turpe sit prorsus ignorant. Sedenim meretriciam hanc petulantiam
a tam multis per Equinae imaginis hieroglyphicum indicatam, nemo Virgilio melius & plenius ex-
pressit, ubi Georg. lib. 3. ita canit :

Voluptus-
forum hie-
roglyphica.

Homo si-
pera.

Scili-